

پنجشنبه 29 آبان 1399-3 ربيع الثاني 1442-19 نوامبر 2020

الحاق ایران به پیمان استعماری بغداد موسوم به "سنتو" (1334 ش)

الحاق ایران به پیمان استعماری بغداد موسوم به "سنتو" (1334 ش)، کنفرانس کشورهای عضو پیمان بغداد با شرکت نخست‌وزیران ایران، ترکیه، عراق، پاکستان و انگلستان و با حضور وزیر امور خارجه آمریکا در بغداد به ریاست نوری سعید، نخست‌وزیر عراق برگزار شد. در این کنفرانس، پیمان سنتو منعقد شد که این پیمان در اصل به منظور جلوگیری از نشر کمونیسم به کشورهای مجاور شوروی بود. چند روز قبل از این که حسین علاء نخست‌وزیر ایران برای شرکت در نخستین اجلاس پیمان بغداد عازم عراق شود، مورد سوء قصد یکی از اعضای سازمان فدائیان اسلام با نام مظفر ذوالقدر قرار گرفته و از ناحیه سر مجروح شده بود. اما به رغم این سوء قصد، علاء مسافرت خود را انجام داد و در کنفرانس بغداد شرکت نمود. این سوء قصد، نارضایتی افکار عمومی ایران را از شرکت در این دسته بندی نظامی به نفع غرب، نشان می‌داد. سرانجام پس از پیروزی انقلاب اسلامی، ایران از عضویت این پیمان استعماری خارج شد و سنتو عملاً منحل گردید.

آغاز هفته بسیج
نام بسیج یادآور خاطره عزیزترین نهاد و بزرگترین مردان تاریخ ما است. نهادی که به تعبیر امام راحل تشکیل آن «یقیناً از برکات و الطاف جلیه خداوند تعالی بود.» و «شجره طیبه و درخت تناور و پرثمری است که شکوفه های آن بوی بهار وصل و طراوت یقین و حدیث عشق می دهد. بسیج مدرسه عشق و مکتب شاهدان و شهیدان گمنامی است که پیروانش بر گلدسته های رفیع آن، اذان رشادت و شهادت سرداده اند. بسیج میقات پا برهنگان و معراج اندیشه پاک اسلامی است که تربیت یافتگان آن نام و نشان در گمنامی و بی نشانی گرفته اند. بسیج لشکر مخلص خدا است که دفتر تشکیل آن را همه مجاهدان، از اولین تا آخرین امضا نمودند.»

آغاز عملیات عملیات نص ۸ (1366 ش)، شرح عملیات نیروها با حرکت از محورهای مختلف پس از 5 الی 8 ساعت راهپیمایی، در نزدیکی مواضع دشمن استقرار یافته و به انتظار فرمان آغاز عملیات نشستند. سرانجام عملیات در ساعت 01:16 بامداد 1366/8/29 با رمز مبارک یا محمد بن عبدالله، ادرکنی آغاز شد و یگان های عملیاتی به طور هماهنگ و هم زمان به مواضع دشمن یورش بردند و پس از يك ساعت موفق شدند قتل 1424، 1426 (قله اول)، 1418 (قله دوم) و 1391 (قله سوم) و قرارگاه تاکتیکی تیپ 39 را تصرف کنند. از ساعت 5 صبح، دشمن با بکارگیری عناصر باقیمانده از تیپ 39 پاتک کرده و توانست یکی از یگان های خودی را حدود 300 متر عقب براند. با روشن شدن آسمان، پاتک دوم عراق نیز شروع شد که با مقاومت قوای خودی سرکوب گردید. پس از آن، هیچ تحرك موثر و مهممی از دشمن در طول روز اول مشاهده نشد. در شب دوم، نیروهای خودی مجدداً وارد عمل شده و سه قله دیگر گرده رش را تصرف کرده و در نهایت موفق شدند به طور کامل این ارتفاع را در اختیار بگیرند. دشمن که ارتفاع گرده رش را از دست داده بود، از روز سوم عملیات شروع به پاتک برای بازپس گیری این ارتفاع کرد که هر يك از آن ها با مقاومت طرف مقابل خنثی شد. از تاریخ 1366/9/2 نیروهای اتحاد میهنی کردستان عراق روی ارتفاع ویولان وارد عمل شد. این اقدام موجب شد دشمن توجه خود را به آن محور معطوف نماید و پس از دو روز درگیری آن ها را به عقب براند. يك ساعت پس از شروع حمله، در همان تاریکی شب، سه قله حیاتی و مهم منطقه را آزاد و مقر قرارگاه تاکتیکی تیپ 39 و گردان يك این تیپ را در اختیار گرفتند. تنها مقر گردان 2 این تیپ در ادامه یال شمالی کوه گرده رش همچنان در دست دشمن باقی ماند که آن هم در شب دوم و در مرحله پایانی عملیات آزاد شد. با پاتکهای يك هفته ای، دشمن نتوانست نیروهای ایرانی را به عقب براند و این نقاط حساس را دوباره در دست بگیرد. از این رو با تثبیت خطوط خودی، شرایط برای انجام عملیات «بیت المقدس 2» در بدترین وضعیت جو ی زمستان و در زیر بارش برف و با وجود سرمای کشنده کردستان مهیا شد. در این عملیات دو روزه علاوه بر گرفتن جای پا و سرپل در آنسوی رودخانه قلعه چولان و آزادسازی شهرماوت، 4 روستا نیز آزاد و چندین دستگاه تانک و نفربر زرهی، ده هادستگاه خودروی نظامی، انواع ماشین های مهندسی و راه سازی، چندین قبضه آتشبار توپخانه و شماری انبار مهمات منهدم و 4 تیپ پیاده، 3 گردان توپخانه، 2 گردان کماندویی و 1 گروهان تانک ارتش عراق نیز متلاشی شد. و بیش از 2200 تن از نیروهای دشمن کشته و زخمی شدند و یا به اسارت درآمدند. همچنین چند دستگاه تانک، يك دستگاه رادار «رازیت» و مقداری سلاح و مهمات به غنیمت رزمندگان اسلام در آمد.

شهادت امام باقر (ع) به روایتی (914)، حضرت امام محمد باقر (ع) 19 سال و ده ماه پس از شهادت پدر بزرگوارش حضرت امام زین العابدین (ع) زندگی کرد و در تمام این مدت به انجام دادن وظایف خطیر امامت، نشر و تبلیغ فرهنگ اسلامی، تعلیم شاگردان، رهبری اصحاب و مردم، اجرا کردن سنتهای جد بزرگوارش در میان خلق، متوجه کردن دستگاه غاصب حکومت به خط صحیح رهبری و راه نمودن به مردم در جهت شناخت رهبر واقعی و امام معصوم، که تنها خلیفه راستین خدا و رسول (ص) در زمین است، پرداخت و لحظهای از این وظیفه غفلت نفرمود. سرانجام در سال 114 هجری در سن 57 سالگی در مدینه به وسیله هشام مسموم شد و چشم از جهان فرو بست. پیکر مقدسش را در قبرستان بقیع - کنار پدر بزرگوارش - به خاک سپردند

سدن کریستف کلمب به جزیره به، ته، بکه (1493م) دومین سفر دریایی اش به قاره جدید در سال ۱۴۹۳ کشف شد بر اساس شواهد به دست آمده از تاریخ پیش کلمبی، جمعیت این جزیره حدود ۳۰ هزار نفر در سال ۱۵۰۸ برآورد شده است. سرخ پوستان بومی جزیره موسوم به قوم تاینو، این جزیره را «بوریکن» به معنای «سرزمین شاهزاده نجیب» می خواندند. اما کلمب آن را به یاد یحیای تعمید دهنده به سان خوان تغییر نام داد. این نام هنوز بر پایتخت این کشور باقی است.

در سال ۱۵۰۸ نخستین مهاجران اسپانیایی وارد پورتوریکو و بندر خوان پونس دلئون شدند، عده ای نیز رهسپار کاپارا شدند و اولین حکومت محلی در آنجا تشکیل شد. یکی از مردان خوان پونس دلئون از فرماندهان تحت نظر کلمب، شایعاتی در مورد ثروت تاینوهای پورتوریکو شنیده بود. اختلافات آغاز شد و تازه واردان شروع به سرکوب و مطیع کردن بومیان جزیره کردند. مهاجران اسپانیایی رفته رفته مردم تاینو را محو و معادنشان را در ظرف اندک زمانی ضبط کردند. در طول یک سال، پونس دلئون، تاینوها را مطیع خود ساخته و کنترل اکثریت منطقه را بدست گرفت. در آن زمان، آن جزیره مجدداً تغییر نام داده و به پورتوریکو به معنای «بندر ثروتمند» تغییر نام یافت.

تاینوها در ابتدا در معادن طلا کار می کردند. در سال ۱۵۱۱، مقامات این جزیره بابت بدرفتاری با تاینوها از سوی کلیسای کاتولیک اختاری دریافت کردند؛ اما همچنان نرخ مرگ و میر بر اثر کارهای سخت و طاقت فرسا و بردگی و بیماری و سوءتغذیه بالا بود. در سال ۱۵۱۸، هنگامی که آبله در میان این قوم شیوع پیدا کرد، بیشتر جمعیت آنان نابود شده بود. این وضعیت آنقدر ادامه پیدا کرد که دیگر تاینوهای زیادی برای کار وجود نداشتند. در این زمان اسپانیایی ها مجبور شدند، برده های سیاهپوست را جایگزین آن ها کنند.

در اوائل سده ۱۷ م. این جزیره به دست انگلستان افتاد لیکن طولی نکشید که دوباره به اسپانیا بازپس داده شد.

آمریکا به دنبال جنگ با اسپانیا برای تصرف پورتوریکو، پس از اشغال این جزیره در سال ۱۸۹۸ کنترل آن در دست گرفت. به علت اینکه پورتوریکو از مستملکات آمریکاست همه شهروندان پورتوریکو دارای تابعیت آمریکایی هستند. در سال ۱۹۴۸ سنای آمریکا اجازه انتخاب حاکم توسط خود پورتوریکویی ها را صادر کرد، در سال ۱۹۵۲ این لایحه توسط کنگره تصویب و ضمانت اجرایی پیدا کرد. در ۱ نوامبر ۱۹۵۰ استقلال طلبان افراطی پورتوریکویی با سفر به واشینگتن و ورود به محل کار رئیس جمهوری (هری ترومن) قصد ترور او را داشتند که البته موفق به این کار نشدند، در ۱ مارس ۱۹۵۴ نیز عده ای از افراطیون پورتوریکویی با ورود به ساختمان کنگره، ۵ تن از نمایندگان کنگره را مجروح کردند.

پورتوریکو امروزه نقطه انتقال عمده برای قاچاقچیان مواد مخدر بین آمریکای جنوبی و ایالات متحده است.

منبع:

fa.wikipedia.org